

บอกกล่าว ข่าวกฎหมาย

วชิรวิทย์ เจียมพิริยะ

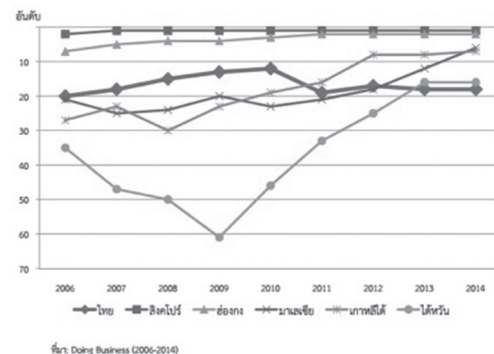
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

จากรายงาน Doing Business⁽¹⁾ พยายามชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาขั้นตอนทางกฎหมายและกฎระเบียบที่ยุ่งยากซับซ้อน และใช้เวลานานเกินความจำเป็น หรือที่เรียกกันว่า “เทปสีแดง” (red tape: เรดเทป)⁽²⁾ โดยเปรียบเทียบขั้นตอนของกฎหมายและกฎระเบียบ รวมถึงเวลาที่ใช้ในการดำเนินการตามกฎหมายของประเทศต่างๆ พบว่า ในหลายๆ กรณีกฎหมายและกฎระเบียบเหล่านี้นำไปสู่การประกอบธุรกิจยากในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ และการทุจริตคอร์รัปชัน และเสนอว่า การพัฒนาปรับปรุงระบบกฎหมายและกฎระเบียบ เพื่อให้ง่ายต่อการประกอบธุรกิจ จะส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เนื่องจากภาคธุรกิจจะใช้ทั้งเงินและเวลาไปกับการดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมายน้อยลง และเหลือทรัพยากรสำหรับการประกอบธุรกิจมากขึ้น ขณะที่รัฐบาลจะสูญเสียงบประมาณไปกับการกำกับควบคุมน้อยลง และสามารถใช้จ่ายเพื่อการบริการสาธารณะได้มากขึ้น

ตามรายงาน Doing Business ประจำปี ค.ศ. 2014 นั้น อันดับความง่ายในการประกอบธุรกิจของไทยอยู่ที่อันดับที่ 18 จาก 189 ประเทศซึ่งแม้จะสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 6 ในเอเชีย รองจากสิงคโปร์ (อันดับที่ 1 ของโลก) ฮองกง (2) มาเลเซีย (6) เกาหลีใต้ (7) และไต้หวัน (16) แต่อันดับของประเทศไทยนั้นไม่เปลี่ยนแปลงมากนักจากรายงานประจำปี ค.ศ. 2006 ซึ่งไทยอยู่อันดับที่ 20 จาก 155 ประเทศ ต่างจากมาเลเซีย เกาหลีใต้ และไต้หวันที่มีแนวโน้มดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 อันดับความง่ายในการประกอบธุรกิจของไทย และประเทศอื่นๆ ค.ศ. 2006-2014

- (1) รายงาน DOING BUSINESS เป็นรายงานซึ่งธนาคารโลกจัดทำขึ้นเป็นประจำทุกปี เพื่อสร้างดัชนีความง่ายในการประกอบธุรกิจ (EASE OF DOING BUSINESS INDEX) โดยสำรวจกฎหมายและกฎระเบียบที่ใช้ควบคุมและกำกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในหลายมิติ เช่น การเริ่มต้นประกอบธุรกิจ การขออนุญาตก่อสร้าง การขอสินเชื่อ และการคุ้มครองนักลงทุน เป็นต้น ดัชนีดังกล่าวเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญถึงบรรยากาศการลงทุนของแต่ละประเทศ
- (2) เรดเทป คำแปล (อก. RED TAPE) น. การปฏิบัติงาน (มักเป็นราชการ) ซึ่งถือระเบียบจัดจนทำให้งานล่าช้า. (จากพจนานุกรม ไทย-ไทย อ.เปลื้อง ณ นคร)

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากระบบการควบคุมการประกอบกิจการหรือการดำเนินการต่างๆ ของไทยนั้น ต้องดำเนินการผ่านการอนุมัติ การอนุญาต การออกใบอนุญาต การขึ้นทะเบียน และการแจ้ง โดยที่กฎหมายหลายฉบับมิได้กำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การขออนุญาตดำเนินการต่างๆ อาจต้องติดต่อกับหน่วยงานหลายแห่งซึ่งอาจมีความซ้ำซ้อนกัน จึงสร้างความยุ่งยากให้แก่ประชาชนโดยไม่จำเป็น

หากพิจารณาความง่ายในการประกอบธุรกิจในแต่ละมิติแล้ว มิติที่ไทยได้อันดับต่ำกว่าอันดับใน ภาพรวม (อันดับที่ 18 ของโลก) มากคือ การเริ่มต้นประกอบธุรกิจ (อันดับที่ 91) การขอสินเชื่อ (อันดับที่ 73) การชำระภาษี (อันดับที่ 70) และการชำระบัญชีเพื่อเลิกกิจการ (อันดับ 58) ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง เกิดขึ้นเนื่องจากระบบการควบคุมการประกอบกิจการหรือการดำเนินการต่างๆ ของประชาชนนั้น ต้องดำเนินการผ่านการอนุมัติ การอนุญาต การออกใบอนุญาต การขึ้นทะเบียน และการแจ้ง โดยที่กฎหมายหลายฉบับมิได้กำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ การขออนุญาตดำเนินการต่างๆ ของประชาชนจะต้องติดต่อกับหน่วยงานหลายแห่ง³⁾

โดยที่ปัจจุบันนี้มีกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตจำนวนมาก อีกทั้งในการอนุญาตบางเรื่องจะมีกฎหมายหลายฉบับที่มีความเชื่อมโยงผูกพันกัน การประกอบกิจการของประชาชนภาคเอกชนหรือประชาชนต่างๆ ก็จะต้องขออนุญาตในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวจากส่วนราชการหลายแห่ง นอกจากนี้ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตบางฉบับไม่ได้มีการกำหนดระยะเวลา กำหนดรายละเอียดของเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นที่จะต้องใช้อย่างครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณา รวมถึงไม่ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน จนทำให้เป็นการสร้างภาระและเป็นอุปสรรคต่อประชาชนในการยื่นคำขออนุญาตเพื่อดำเนินการต่างๆ

เกินสมควร อาทิเช่น การขออนุญาตประกอบกิจการด้านการค้า ด้านการอุตสาหกรรม ด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจ และทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสทางการค้าและการแข่งขันกับประเทศต่างๆ โดยเฉพาะในปี 2558 นี้ จะมีการเปิดประชาคมอาเซียน ดังนั้น เพื่อให้มีกฎหมายกลางที่จะกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้มีความชัดเจน รวมทั้งมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำร้องและศูนย์รับคำขออนุญาต ณ จุดเดียว เพื่อให้การบริการและข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับการขออนุญาต ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนตามหลักของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2556 คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ... ต่อที่ประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 22 มกราคม 2558 แล้ว

พระราชบัญญัตินี้ จึงเป็นความพยายามหนึ่งในการลด “เทปสีแดง” ในระบบราชการไทยตามที่ได้กล่าวข้างต้น เพื่อลดขั้นตอนและลดการขออนุญาตที่ไม่จำเป็นเพื่อให้เหมาะสมกับภาคธุรกิจพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประกอบด้วยหน้าที่ของหน่วยงานราชการอันมีสาระสำคัญ 4 ประเด็น ได้แก่ (1) หน้าที่ของผู้อนุญาต และการพิจารณาอนุญาต (2) หน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (3) คณะรัฐมนตรี และ (4) ศูนย์รับคำขออนุญาต ซึ่งพระราชบัญญัติฯ กำหนดหน้าที่ไว้หลายประการ โดยหน้าที่ที่สำคัญมีดังนี้

1. หน้าที่ของผู้อนุญาตและการพิจารณาอนุญาต

1.1 จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (มาตรา 7) ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

³ อ้างใน อิสร์กุล อุณหเกตุบทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. [ข้อมูลออนไลน์] สืบค้นได้จาก [HTTP://THAILAWWATCH.ORG/RESEARCH-PAPERS/LICENSINGFACILITATION/](http://thailawwatch.org/research-papers/licensingfacilitation/) ข้อมูล ณ วันที่ 18 กรกฎาคม 2557

(1) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข (ถ้ามี) ในการขออนุญาต

(2) ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตและ

(3) รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการขออนุญาต

ทั้งนี้ ผู้อนุญาตต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนดังกล่าวให้เสร็จภายใน 180 วันนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้ (กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 21 กรกฎาคม 2558)

1.2 พิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่ให้อำนาจในการอนุญาตทุก 5 ปี เพื่อยกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต และเสนอผลการพิจารณานั้นต่อคณะรัฐมนตรี (มาตรา 6)

1.3 ในขั้นตอนการขออนุญาตนั้น เจ้าหน้าที่รับคำขอต้องตรวจสอบคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐาน หากไม่ถูกต้องครบถ้วนต้องแจ้งผู้ขออนุญาตทันที (มาตรา 8 วรรคแรก)

เมื่อผู้ขออนุญาตยื่นคำขอและรายการเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในคู่มือสำหรับประชาชนแล้ว เจ้าหน้าที่ไม่สามารถเรียกเอกสารเพิ่มเติมหรือปฏิเสธคำขอนั้น โดยอ้างว่าเอกสารหรือหลักฐานไม่ครบถ้วน เว้นแต่เกิดจากความประมาทเลินเล่อ หรือทุจริตของเจ้าหน้าที่ ซึ่งผู้อนุญาตจะต้องดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่นั้น (มาตรา 8 วรรคสาม)

ผู้อนุญาตต้องดำเนินการอนุญาตตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และแจ้งผู้ขออนุญาตภายใน 7 วันนับแต่พิจารณาแล้วเสร็จ หากครบตามกำหนดเวลายังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาต และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุก 7 วัน (มาตรา 10)

2. หน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

2.1 ตรวจสอบขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตในคู่มือสำหรับประชาชน และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการหากเห็นว่าควรดำเนินการแก้ไข (มาตรา 7 วรรคสาม)

2.2 รายงานต่อคณะรัฐมนตรี พร้อมทั้งเสนอแนะการพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานหรือระบบการปฏิบัติราชการ ในกรณีที่ผู้อนุญาตดำเนินการพิจารณาอนุญาตล่าช้ากว่าที่กำหนดในคู่มือสำหรับประชาชนเกินสมควร หรือล่าช้าเพราะขาดประสิทธิภาพ (มาตรา 10 วรรคสาม)

2.3 ทาหรือเรื่องการชำระค่าธรรมเนียมต่อใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่อใบอนุญาตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต เพื่อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี (มาตรา 12 วรรคสี่)

2.4 ให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อยกเลิกการอนุญาต หรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต (มาตรา 6 วรรคสอง)

3. หน้าที่ของคณะรัฐมนตรี

3.1 ออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมต่อใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่อใบอนุญาต (มาตรา 12 วรรคแรกและวรรคสอง)

3.2 พิจารณายกเลิกการอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุญาต (มาตรา 6 วรรคสอง)

3.3 จัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต (มาตรา 14)

4. ศูนย์รับคำขออนุญาต เป็นหน่วยงานใหม่

ที่ออกแบบมาเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขออนุญาตจากหน่วยงานราชการ อันจะมีฐานะเทียบเท่ากรมพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีสามารถออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาต (มาตรา 14) ซึ่งทำหน้าที่คล้ายตัวกลางระหว่างผู้ขออนุญาตกับหน่วยงานผู้อนุญาต เช่น การรับคำขออนุญาตและค่าธรรมเนียม การให้ข้อมูล ชี้แจง และแนะนำเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาต เป็นต้น (มาตรา 16) โดยประชาชนสามารถยื่นคำขอ ส่งเอกสารหลักฐาน หรือค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขออนุญาต แทนหน่วยงานผู้อนุญาตได้ (มาตรา 15)

ดังนั้น เมื่อประชาชนไปติดต่อขอรับบริการตามหน่วยงานผู้อนุญาตตามหน่วยงานราชการต่างๆ โดยมีขั้นตอนขอรับบริการจะไปตามรูปแบบ ตามภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการขอรับบริการจากหน่วยงานราชการ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นหนึ่งใน 20 กรมแรกที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) พิจารณาคัดเลือกให้เป็นกรมนำร่องการจัดทำคู่มือประชาชน โดยจะได้ตรวจร่างคู่มือประชาชน และได้ทยอยประกาศและเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตั้งแต่วันที่ 20 พฤษภาคม 2558 ซึ่งก่อนเวลาที่กำหนดในพระราชบัญญัติ โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้มีการวางแผนและเร่งขับเคลื่อนในการจัดทำคู่มือ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม 2558 มีคู่มือประชาชนจำนวนมากถึง 198 คู่มือ (อาจะมีการรวบรวมคู่มือประชาชนบางรายการ) ที่จะต้องเตรียมความพร้อมให้สามารถประกาศใช้ให้ทันตามที่ ก.พ.ร.กำหนดไว้ให้เป็นหน่วยงานนำร่องดังรายละเอียดคู่มือประชาชนต่างๆ จำแนกตามสำนัก กอง กลุ่มต่างๆ ตามตาราง ดังนี้

กระบวนการงาน	จำนวนคู่มือประชาชน						
	สำนักยา	สำนักอาหาร	สำนักทันตอาหารและยา	กองควบคุมวัตถุเสพติด	กองควบคุมเครื่องมือแพทย์	กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง	กลุ่มควบคุมวัตถุอันตราย
เปิดเสร็จในหน่วยงานเดียว	45	21	18	37	16	8	22
เชื่อมโยงในหน่วยงาน	-	-	-	13	-	-	-
ให้บริการในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น	-	-	-	4	-	1	8
ไม่มีกฎหมายกำหนด	-	-	-	-	-	5	-

และเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้มอบอำนาจการอนุญาตให้กับทุกจังหวัดหลายกระบวนการ จึงจำเป็นที่จะต้องจัดทำคู่มือตามกระบวนการที่มอบอำนาจจังหวัดให้เรียบร้อยแล้วในเดือนพฤษภาคม 2558 เพื่อที่จังหวัดจะใช้เป็นต้นแบบเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทของจังหวัด ซึ่งระยะเวลาการให้บริการอาจมีความแตกต่างกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา แต่หลักฐานเอกสารการยื่นขออนุญาตต้องเป็นไปตามที่ระบุตามกฎหมายหรือกฎที่กำหนดไว้

กล่าวโดยสรุป สิ่งที่ประชาชนจะได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงเมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

ประการแรก เมื่อไปติดต่อขอรับบริการตามหน่วยราชการต่างๆ จะพบกับ “คู่มือสำหรับประชาชน” ที่จะทำให้ประชาชนผู้รับบริการทราบถึงวิธีการยื่นคำขอ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณา เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ยื่นพร้อมคำขอ และ ค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่จะติดประกาศไว้ให้เห็น สิ่งเหล่านี้ทำให้การปฏิบัติราชการมีความชัดเจน โปร่งใส ไม่คลุมเครือ ด้วยการลดการใช้

ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ รวมทั้ง จะอำนวยความสะดวกประชาชนให้สามารถยื่นคำขอผ่านทาง “สื่ออิเล็กทรอนิกส์” แทนการยื่นคำขอด้วยตนเองได้

ประการที่สอง ในการรับคำขอเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอจะต้องตรวจสอบคำขอและเอกสารให้ถูกต้องครบถ้วน หากพบว่า เอกสารไม่ถูกต้องหรือขาดเอกสารใด ต้องรีบแจ้งให้ประชาชนผู้มารับบริการทันที หากไม่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้ในขณะนั้น ต้องบันทึกข้อมูลและเอกสารหลักฐานที่ต้องยื่นเพิ่มเติม พร้อมกำหนดเวลาที่ประชาชนผู้รับบริการต้องดำเนินการไว้ด้วย ซึ่งเจ้าหน้าที่จะสามารถขอเอกสารเพิ่มเติมได้เพียงครั้งเดียวนั้น เพื่อเป็นการลดความล่าช้าในเรื่องการพิจารณาเอกสารของเจ้าหน้าที่ลง

ประการที่สาม การพิจารณาคำขอของหน่วยงานราชการต้องดำเนินการให้เสร็จตามที่ได้ประกาศไว้ในคู่มือสำหรับประชาชน และต้องแจ้งให้ประชาชนผู้รับบริการทราบภายใน 7 วัน หากไม่สามารถพิจารณาเสร็จภายในกำหนด ก็ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ประชาชนผู้รับบริการทราบด้วย

ประการสุดท้าย จะพัฒนาศูนย์บริการร่วมของหน่วยงานราชการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่แล้วให้สามารถรับคำขออนุญาตหลายๆ งานบริการภายใต้กระทรวงเดียวกันได้ และในระยะต่อไปจะพัฒนาไปสู่การจัดตั้งศูนย์รับคำขออนุญาตเพื่อเป็นศูนย์กลางในการรับคำขอที่ประชาชนสามารถยื่นคำขอ เอกสารหลักฐาน ค่าธรรมเนียม ณ ศูนย์รับคำขอแทนหน่วยงานผู้อนุญาตได้

นอกจากนี้ หน่วยงานราชการยังต้องทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตทุก 5 ปี หาแนวทางในการต่ออายุใบอนุญาตแบบอัตโนมัติ และเมื่อมีการออกใบอนุญาตแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบว่าการดำเนินการกิจการเหล่านั้น ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558. (2558, 22 มกราคม) ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 132 ตอนที่ 4 ก หน้า 1.
2. คณะรักษาความสงบแห่งชาติ. (2557). เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.ในการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2557 ในวันที่ 28 สิงหาคม 2557 ณ รัฐสภา.
3. พัชรา พุคเศรษฐี. (2557). ข้อดีและข้อเสียของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
4. วิชรพงษ์ จาตุรงคกุล. (2558). เอกสารประกอบการบรรยายพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ในการประชุมชี้แจงแนวทางดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 ณ ห้องประชุม ชัยนาทนเรนทร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา.
5. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2558). เอกสารแนวทางการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา.

